

ఓం నమోభగవతే శ్రీరఘుణాయ

రఘు భాస్కర

సంపటి : 4

సంచిక : 26

పుష్టం : 32

ఎడిటర్ : శ్రీమతి P.H.V. సత్యనాథ (హైదరాబాదు)

(సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహాభాషణములు, 7-2-99, సభీనేటిపల్లి)

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా,

మనకు గర్వం వచ్చినా, వికారం వచ్చినా, సుఖం వచ్చినా, దుఃఖం వచ్చినా మనకు దేవోభిమానం ఉంది అని అర్థం. గురువుకు దేవోభిమామం ఉండడు కాబట్టి ఆయనకు గర్వం ఉండడు, వికారము ఏమీ ఉండడు. గురువు కర్మఫలాన్ని ఆశించి పని చేయడు. మనం కర్తృ ఫలాన్ని ఆశిస్తాము. ఫలాపేక్ష ఉంటే మనకు పునర్జ్ఞత వస్తుంది అని భగవంతుడు చెప్పాడు. భగవంతుడు చెప్పిన మాటలు మార్పటానికి వీలులేదు. యుగాలు మాలపెణియన ఆ మాట అలాగ ఉండవలసిందే. పూర్వజన్మలో మనం కర్తృఫలాన్ని ఆశించి పని చేసాము. ఏ రకమైన కర్తృ చేసామో ఆ రకమైన ఫలితం తస్తుంది. ఆకర్తృ ఫలితాన్ని భోగించాము. తదనుగుణంగా ఈ జన్మలో దేవోలు వచ్చాయి. లోపల ఉన్న సత్కారికి ఈ బిషయాలకు ఏమీ సంబంధం లేదు. జ్ఞాని పని చేస్తాడు, అజ్ఞాని పని చేస్తాడు కాని తేడా ఏమిటి అంట జ్ఞాని చేసే పని నీటి మింద గీతలాగ ఉంటుంది. నేను చేస్తున్నాను అని అనుకోడు. ఏదో దేవం వచ్చింది. అది ఎందుకు వచ్చిందో ఆ పని చూసుకొని వెళ్లపోతుంది అనుకొంటాడు. నేను చేస్తున్నాను అనే భావసు ఉండడు. అజ్ఞాని పనిచేస్తాడు. వాడి కోలకలు నెరవేర్చుకోవటానికి పనిచేస్తాడు. వాడికి కలిసి రాదు అంటే ఆపని చేయడు. జ్ఞానికి కోలక లేదు. ఈశ్వరుని ప్రేరణను బట్టి పనిచేస్తాడు. అజ్ఞాని కోలకలు దృష్టిలో పెట్టుకొని భోగ బుట్టతో పనిచేస్తాడు. జ్ఞానిస్థితిని పొందాలంటే భోగబుట్టిని తగ్గించుకొంటూ జ్ఞానసుద్దిని పెంచుకోవాలి. అజ్ఞానంలో కర్తృత్వం ఉంటుంది. కర్తృత్వంలో పనిచేస్తే అది బంధుస్తుంది. కర్తృత్వం లేకుండా పనిచేస్తే మొక్కం వస్తుంది. ఒక స్వాములు వారు ఏమీ చెప్పారు అంటే దేవసికి రోగం వస్తుంది, దేవసికి నాకు సంబంధం లేదు. దేవసికి రోగానికి సుంబంధం కాబట్టి అవి రెండూ చూసుకొంటాయి అని చెప్పారు. అంటే నీ దేవం ఆరోగ్యంగా ఉన్నా అనారోగ్యంగా ఉన్నా నీ లక్ష్మీన్ని మల్చిపెట్టుకు, నీ ఆనందమును వదులుకోకు, ఆత్మసుఖాన్ని విడిచిపెట్టుకు అని చెప్పటం.

నీ మనస్సు దేవము, వికారములు నీకు తెలుస్తున్నాయి. దేవుడు కొంతమంది ఉన్నడని, కొంతమంది లేడని చెపుతున్నారు. ఉన్నడు అని చెప్పినా, లేడు అని చెప్పినా ఉన్నవాడు ఎక్కడికి పెంతాడు. నీ దేవసికి, మనస్సుకు, వికారములకు అన్నింటికి వేరుగా ఒకటి ఉంది. దేని ప్రకాశం

వారి నీ వేషము, నీమనస్సు, నీమనస్సులో ఉన్న గుణాలు ఇవి అన్ని తెలియబడుతున్నాయో అదే దేవుడు. దేని ప్రకాశం వలన ఇవి అన్ని నీకు తెలుస్తున్నాయో అది లేదని నీవు అనుకొంటున్నావు. ఉన్నది అదే ఇవి ఏమిలేవు. దేవుడు అనేవాడు లేకవణే, వాడికి సంబంధించిన ప్రకాశమే లేకవణే నీ దేహము, నీ మనస్సు నీకు తెలియబడదు. అది ఉంది, వీటికి వేరుగా ఉండి స్వయంగా ప్రకాశించటం వలన డాని వెలుతురులో ఇవి మనకు తెలుస్తున్నాయి. సూర్యుడు యొక్క ప్రకాశం వలన వస్తు జాలం ఎలా తెలియబడుతోందో ఆత్మ ప్రకాశం వలన నీమనస్సు, దేహము, నీ మనస్సులోని గుణాలు నీకు తెలియబడుతున్నాయి. అది లేకవణే ఏది నీకు తెలియదు. దేహము, మనస్సు నీకు అనుభవంలో ఉన్నాయి కాబట్టి ఇవి ఉన్నాయి అనుకొంటున్నావు. వస్తువు అనుభవంలో లేదు కాబట్టి అది లేదు అనుకొంటున్నావు. అది ఉంది. డాని ప్రకాశం వలననే ఈ దేహము, లోకము అన్ని నీకు తెలియబడుతున్నాయి.

దేవుని వరం పెట్టుకొని వృజాలు చేస్తాము. మనకు ఇవ్వేవైన నామాన్ని స్ఫురించుకొంటాము రూపొన్ని ధ్వనించు కొంటాము. అది ధ్వనమే అది సూల ధ్వనం. కొంతమందిలో చాలా మంచి గుణాలు ఉంటాయి. ఆ గుణాలను ధ్వనం చేసుకొంటే అది కూడా ధ్వనమే అది సూక్ష్మ ధ్వనం. రూపధ్వనం కంటే గుణధ్వనం గొప్పది. గుణధ్వనం కంటే సూటిగా సత్కారస్తువును, ఆత్మ వస్తువును ధ్వనం చేయటం ఇంకా గొప్పది. రూపధ్వనం కంటే గుణధ్వనం ఎత్తువ లోతుల లోనికి తీసుకొని పోతుంది. ఆత్మధ్వనం ఇంకా ఇంకా లోతుల లోనికి తీసుకొని పోతుంది. ఎంత లోతులలోనికి మారు వెళ్ళపోతారు అంటే ఈశ్వరుడు హృదయంలో ఎంత లోతులలో ఉన్నదో అక్కడకు వెళ్ల ఆయనలో వ్యక్తమవుతారు. బాహ్యంగా ఆయన చేసే పనిని బట్టి జ్ఞాని స్థితిని మనం ఉఱించలేము. బాహ్యధృష్టి మనం జ్ఞానిని, గురువును చూడలేము. నాలి యొక్క లోపల వైభవం, అంతస్థ చూడాలి. అంతర్దృష్టి లేనివాడు ఆ వైభవం చూడలేదు. జ్ఞానం కలగటానికి భోగబుద్ధి సహకరించదు. జ్ఞాగబుద్ధి సహకరిస్తుంది. నీలో మంది లేకవణిష్టచ్ఛను. ఎవరిలోనైనా మంచి గుణాలు ఉంటే ఆ మంచి గుణాలను ధ్వనం చేయండి. మా దైనందిన జీవితంలో బాగా మార్పు వస్తుంది.

శిష్యుడికి ఆత్మబుద్ధి లేదు కాబట్టి గురువుని కూడా దేహంగా చూస్తాడు. గురువు దేహంలో ఉన్న కూడా తాను ఎవడో తనకు తెలుస్తూ ఉంటుంది. గురువు శిష్యునితో కలిసి తిరుగుతాడు. కాని తను ఏ స్థితిని పొందాడో శిష్యుడు కూడా ఆ స్థితి పొందటానికి వాడిలో ఏదోషములు అడ్డవస్తున్నాయో చూస్తాడు. ఆదోషములు వాడికి తెలియవు అందువలన ఆ దోషములను శిష్యునికి తెలియజేస్తాడు. పరిషాముంగో వాటి వలన వచ్చే నష్టం, వాటి వలన ఎలా పతన మవుతాయో శిష్యునికి చూపిస్తాడు. ఆ దోషములను ఎలా తొలగించుకోవాలో శిక్షణ ఇస్తాడు. వాటిలోనుండి బయటపడే ఉపాయాన్ని చూపించి, వాటిని తొలగించుకొనే

శక్తిని కూడా ఇస్తాడు వాడు గురువు. దోషాల నుండి బయటపడేయటం ఒక్కటే కాదు గురువు యొక్క పని నీవు గమ్మానికి చేరే వరకు మనిషి కూడా నీడ వచ్చినట్లు జన్మజన్మలకు నీ కూడా వస్తాడు వాడు గురువు. ఎంత దయ, ఎంత ప్రేమో చూడండి. కుటుంబసభ్యుల మధ్య ఉన్న ప్రేమ ప్రేమ అని అనుకోవద్దు. మింసంపాదన ఆగిపోయింది అనుకోండి మిమ్మల్ని ఎవరూ ప్రేమించరు. సంపాదన లేని మనిషిని ఇంటిలో నడుస్తున్న శవంలాగ చూస్తారు అని చెప్పారు. ఈ ప్రేమలు ప్రేమలు కాదు. మిం అమ్మ 10 ఎకరాలు ఇచ్చి దిన్న మాట అన్న మిం భలించలేరు. ఏరోధం వచ్చేస్తుంది. పొలం ఇచ్చిన మాట మర్మపోతారు, ఈ మాట గుర్తు పెట్టుకొంటారు. మానవస్వభావం ఇలా ఉంటుంది. కాని గురువు యొక్క ప్రేమ అటువంటిది కాదు. మిం ఎన్ని చేసినా ఆయనను తిట్టినా, పొగిడినా మిమ్మల్ని అనుసరిస్తా గమ్మానికి తీసుకొని పోవటాసికి చూస్తాడు.

మిం ఎపలైనా ద్వేషిస్తున్నారు అనుకోండి. అలా ద్వేషించే బదులు వాల గులంది ఆలోచించటం మాని వేయండి. మిం హాయిగా ఉంటారు, ఆరోగ్యం బాగుంటుంది. భగవాన్ ఇలా చెప్పారు మిం ధ్యానాలు చేసే శక్తి లేకపోతే, జిపాలు చేసే శక్తి లేకపోతే మిం మనస్సును గమనించటం మాని వేయండి అని చెప్పారు. మిం ఎప్పడైతే మనస్సును గమనించటం మానివేసారో, గుర్తుంచటం మానివేసారో సీరు పోయని మొక్క ఎలా అయిపోతుందో మిం మనస్సు అలా అయిపోతుంది. జ్ఞానికి దేహం ఉండటం వలన లాభం లేదు, దేహం పోవటం వలన నష్టం లేదు. ఎందుచేతనంటే జ్ఞానికి వాంచ లేదు. మనకి దేహం అంటే వాంచ ఉండి కాబట్టి దేహసికి రోగం వస్తే భయం, మరణం అంటే భయం వస్తుంది. జ్ఞాని చేసేపని ఎలా ఉంటుంది అంటే ఏదీ నాది అని అనుకోడు, ఏదీ నాది కాదు అని అనుకోడు. జ్ఞాని యొక్క వైభవం అలా ఉంటుంది. మిం మింశంత పనులు ఎలా చేసుకొంటున్నారో జ్ఞాని లోకం కోసం అలా పనిచేస్తాడు. దేహం ఉన్నా లేకపోయినా, ప్రపంచం కసిపించకపోయినా సిల్వ్కారంగా ఉంటాడు, ఆత్మస్తుతిలో ఉంటాడు.

మనం రకరకాలుగా ఉంటాము. గురువు అన్నికాలములలో, అన్నిఅవస్థలలో సమానంగా ఉంటాడు, ఒకటిగా ఉంటాడు. ఎక్కడ ఉన్న మనం మేడలో ఉందినా, పెంట మీద కూర్చోబెట్టినా వాడిలో వికారం ఉండడు. వాడు గురువు. ఆ వైభవం అటువంటిది. గురువు కృతిమంగా ఉండడు, సహజంగా ఉంటాడు, నిర్దలంగా ఉంటాడు. అచంచలమైన ధైర్యం ఉంటుంది. మిం గౌరవించినా, గౌరవించకపోయినా ఏమి చేసినా సమానంగా ఉంటాడు, తన స్వరూపంలో నుండి జారడు. అక్కడ రాజీపడడు. ఎందుచేతనంటే నిజం ఏమిటో ఆయనకు తెలుసు. ఈ గొప్పలు తిప్పలు, కష్టాలు, నష్టాలు, సుఖాలు, దుఃఖాలు అన్ని అహంభవనకే. అనలు వస్తువుకు వీటితో సంబంధం లేదు. మన సహనానికి, ప్రేమకు పాద్మలు ఉంటాయి కాని

గురువు యొక్క సహనానికి, ప్రేమకు హద్దులు లేవు. మనకు పాపబలం ఎక్కువగా ఉంటే దుష్టులతో సహవాసం చేయాలని అనిపిస్తుంది. పుణ్యబలం ఎక్కువగా ఉంటే మహర్షుల తోటి, మహాత్ములతోటి సహవాసం చేయాలనిపిస్తుంది. మిాకు మంచి స్నేహాలు దొరకలేదు అనుకోండి ఫరపాలేదు కాని చెడ్డవాలని మంచివారు అనుకొని స్నేహం చేస్తే పతనమవుతారు. చబివే పుస్తకాల విషయంలో, తినే తిండి విషయంలో, చేసే సహవాసాల విషయంలో అజాగ్రత్త పసికి రాదు, అశ్వద్ధ పసికి రాదు. నీలో ఒక నిజం ఉంది. అది నీకు తెలియటం లేదు. అందువలన దేహమే నిజం అనుకోంటున్నావు. దేహం పుట్టినప్పుడు పుట్టాను అనుకోంటున్నావు, దేహం మరణించినప్పుడు మరణిస్తున్నాను అనుకోంటున్నావు. నిజం నీకు తెలియకపోయినా ఇట్టంది లేదు తంటూ ఎక్కుడ ఉంది అంటే దేహమే నిజం అనుకోంటున్నావు.

నన్న గురువుగా ఎవరిని ఎంచుకోమంటారు అని అడిగితే ఎవరి బోధ నీకు ఇష్టంగా ఉంటుందో ఎవరి సమక్షంలో శాంతి కిరణాలు వచ్చి నిన్న ఆవరిస్తున్నాయో, ఎవరిని స్నేలించుకొంటే నీకు ఆనందం కలుగుతుందో, ఎవరి సమక్షంలో ఆత్మజ్ఞానం సంపాదించుకోవాలనే కాంట్ల కలుగుతుందో వాడే నీ గురువు. నీవు ఏ మార్గంలో ప్రయాణం చేస్తున్న దానిని చెడగొట్టాడు. ఎందుచేతనంటే ఆ మార్గం కూడా గమ్మాసికి చేరుస్తుందని గురువుకు తెలుసు. ఏ మార్గంలో ప్రయాణం చేస్తున్నావు అనేది ముఖ్యం కాదు. ఎందులో నుండి విడుదల పొందితే నీకు తత్కాం తెలుస్తుందో దానిలోనుండి విడుదల చేయటానికి చూస్తూ ఉంటాడు. నీ ఇష్టం తనకు కష్టం అయినా నీకోసం నీ ఇష్టాస్తి తన ఇష్టం చేసుకొంటాడు వాడు గురువు నీకు ఏమైనా అలవాట్లు ఉన్నాయి అనుకో ఆ అలవాట్లను పెంచడు, అలవాట్లను తగ్గిస్తాడు. కొత్తబంధాలు తీసుకొని రాడు బంధాలు ఉడగొట్టటానికి చూస్తాడు. అది కూడా నీకు నాష్టి లేకుండా చేస్తాడు. పూర్వం ఏవాసన అయితే నిన్న బంధించిందో ఆ వాసనను తొలగించటమే కాదు పూర్వం ఈ వాసన నన్న బాధించింది అనే గుర్తు కూడా లేకుండా చేస్తాడు. గురువు ఎంత మంచి మాట చెప్పినా రకోగుణం ఉన్నవాడు దానికి విపరీతార్థములు తీస్తాడు అని భాగవతంలో చెప్పాడు. విపరీతార్థములు తీసి వాడే పతనమవుతాడు అది రకోగుణంలో ఉన్న దోషం. ఒక భక్తుడు ఏమి చెప్పాడు అంటే ఈశ్వరుడు ప్రత్యక్షం అయితే ఒక వరం కోరుకొంటాను. తన ద్వారా మంచి జరుగుతూ ఉండాలి కాని మంచి జరుగుతున్నట్లు తనకు తెలియకూడదు. ఆ జ్ఞాపకం కూడా నాకు రాకుండా చెయ్యి. మంచి జరుగుతున్నట్లు నాకు తెలుస్తుంది అనుకో ఎంత ఆపుకొండామన్నా గర్వం వచ్చేస్తుంది, పతనమవుతాను అందువలన ఆ జ్ఞాపకం కూడా నాకు రాకుండా చూడు అని ఈశ్వరుడిని ప్రార్థిస్తాను అని చెప్పాడు.